

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 763/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца З.В. из Б., чији је пуномоћник Е.Ј., адвокат из Б., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно првобранилаштво из Београда, ради поништаја решења, враћања на рад и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 4100/2014 од 17.12.2014. године, у седници већа одржаној 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 4100/2014 од 17.12.2014. године у ставу трећем изреке и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3280/10 од 18.09.2014. године, ставом првим изреке, дозвољено је преиначење тужбе од 23.12.2013. године. Ставом другим изреке је усвојен тужбени захтев, па су поништена као незаконита решења туженог којим је тужиоцу престао радни однос у Савезној управи за контролу летења, што је тужена дужна да призна и трпи. Ставом трећим изреке је обавезана тужена да тужиоца врати на рад. Ставом четвртим изреке је одбачена тужба у делу којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да га распореди на радно место у складу са стручном спремом и радним способностима које је стекао током рада у бившој Савезној управи за контролу летења. Ставом петим изреке је делимично увојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиоцу накнади штету у виду изгубљене зараде за тражени период у износу од 1.007,09 динара са законском затезном каматом почев од 25.01.1994. године до коначне исплате. Ставом шестим изреке је одбијен као неоснован тужбени захтев преко досуђеног износа наведеног у ставу петом изреке а до траженог износа од 31.042,56 динара. Ставом седмим изреке је обавезана тужена да тужиоцу исплати месечне зараде за период од 25.01.1994. године до 31.08.2013.

године са законском затезном каматом на појединачне месечне износе ближе наведене у том ставу изреке. Ставом осмим изреке је обавезана тужена да тужиоцу исплати накнаде за регрес за годишњи одмор у износима наведеним у том ставу изреке. Ставом деветим изреке је обавезана тужена да у корист тужиоца на име припадајућих доприноса уплати Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање – Филијала Београд одговарајуће износе обрачунате на износе зарада и накнада ближе утврђених у ставовима петом, седмом и осмом изреке пресуде. Ставом десетим изреке је одбијен као неоснован део тужбеног захтева којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу исплати просечне месечне зараде и припадајуће накнаде за октобар, новембар и децембар 2013. године у укупном износу од 750.000,00 динара као и износ од 250.000,00 динара месечно убудуће за сваки месец почев од 01.01.2014. године па све док тужена тужиоца не врати на рад и распореди на радно место у складу са стручним спремом и радним способностима, са припадајућом законском затезном каматом, те да се обавезе тужена да у корист тужиоца на име доприноса за обавезно пензијско осигурање убудуће уплаћује одговарајуће износе доприноса надлежном фонду на износе зарада и накнада наведених у овом ставу изреке. Ставом једанаестим изреке је обавезана тужена да тужиоцу на име нематеријалне штете због умањења животне активности исплати износ од 1.200.000,00 динара са законском затезном каматом почев од пресуђења па до коначне исплате, а ставом дванаестим изреке је обавезана тужена да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 1.663.750,00 динара са законском затезном каматом почев од правноснажности пресуде па до коначне исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 4100/2014 од 17.12.2014. године, одлучујући о жалбама парничних странака, ставом првим изреке потврдио првостепену пресуду у ставу 1, 2. и 4. изреке и жалбе одбио као неосноване у том делу. Ставом другим изреке је укинуо првостепену пресуду у ставу 3, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11. и 12. изреке и предмет је у том делу вратио првостепеном суду на поновно суђење, а ставом трећим изреке је одбацио као недозвољену жалбу тужиоца изјављену против првостепене пресуде у погледу одлуке садржане у ставу 5. изреке.

Против другостепене пресуде става 3. тужилац је благовремено преко пуномоћника изјавио ревизију.

Тужени је доставио одговор на изјављену ревизију.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 399. ЗПП („Службени гласник РС“ број 125/04 и 111/09), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11) и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

Приликом доношења побијане одлуке, другостепени суд је учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. у вези члана 361. став 1. ЗПП, јер је изрека пресуде неразумљива и противречи сама себи.

Апелациони суд у Београду је побијаном пресудом, одлучујући о жалбама парничних странака, ставом другим изреке, укинуо првостепену пресуду, између осталог и у погледу одлуке садржане у ставу петом изреке којим је делимично усвојен тужбени захтев, са образложењем да првостепени суд није водио рачуна о одредби члана 192. Закона о облигационим односима и тим у вези обавези запосленог да смањи сопствену штету. Ставом трећим исте одлуке, нижестепени суд је одбацио као недозвољену жалбу тужиоца изјављену против првостепене пресуде у погледу наведене одлуке садржане у ставу петом изреке, образлажући своју одлуку недостатком правног интереса тужиоца за изјављивање жалбе.

Како је другостепени суд у погледу истог дела одлуке првостепеног суда различито одлучио у смислу члана 373. став 1. и 3. ЗПП, то је другостепена одлука морала бити укинута у побијаном делу.

Стога ће другостепени суд у поновном поступку поново поступити по изјављеним жалбама и у складу са примедбама изнетим у овом решењу донети нову и на закону засновану одлуку.

Врховни касациони суд је на основу овлашћења из члана 406. став 1. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић,с.р.**